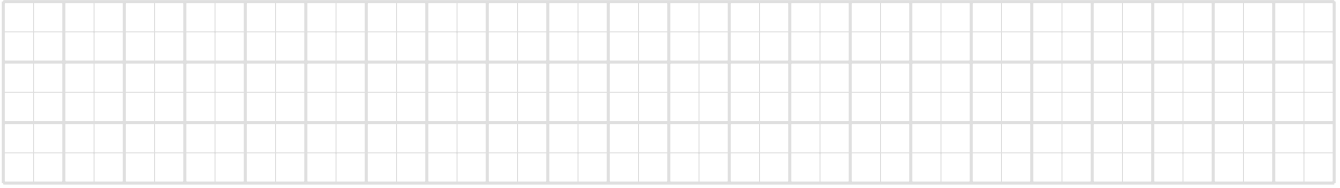

Exercici 5 [1 punt]. Supposeu una aplicació que usa intensivament el mòdul `timer`. Imagineu que hi ha tants *callbacks* a executar que el temps d'execució supera el temps de `TICK`. Raoneu què succeiria en un cas així.

Exercici 6 [3 punts]. El modul `timer` del projecte té aspectes millorables. Observeu aquesta situació patològica: (1) Es planifica una acció *A* per a ser executada al cap de 20s i torna l'identificador i_A ; (2) es cancel·la l'acció d'identificador i_A ; (3) Es planifica una acció *C* per ser executada al cap de 20s i casualment torna l'identificador i_A , que estava lliure. Es cancel·la de nou sobre l'identificador i_A , pensant que cancel·lem *A* però en realitat es cancel·la *C*!! Es un efecte indesitjat conseqüència del reaprofitament dels identificadors de les accions planificades. **CONSELL:** Feu-vos un diagrama de temps si no ho enteneu.

L'objectiu d'aquest exercici és implementar un petit `timer` simplificat però que resolgui el problema anterior. Cal que els identificadors siguin (quasi) únics.

Per simplificar l'exercici, assumiu que:

- Només hi haurà accions planificades simples, i.e.: les que s'executen una sola vegada al cap de n ticks.
- Hi ha una funció amb signatura **void** `interrupció(void)` que és cridada per la rutina d'interrupció cada tick. A l'exercici no cal, doncs, interactuar amb el maquinari sinó implementar aquesta funció.
- No aturarem mai les interrupcions del timer, encara que no hi hagi accions a fer.

Aquest timer tindrà només dues operacions públiques:

```
unsigned int set_accio(int nticks, callback_t f);  
void cancela(unsigned int id_accio);
```

La seva especificació és similar a la de la pràctica. `set_accio()` activa una acció planificada que al cap de $nticks$ cridarà el callback `f`. Retorna un identificador `id` de l'acció. `cancela()` cancel·la l'acció que té identificador `id_accio`.

Per tal d'assignar identificadors (quasi) únics seguirem el següent algoritme:

- El primer identificador d'acció serà el 0. Si a l'acció A_i li hem donat l'identificador i , a la següent acció que planifiquem A_{i+1} li donarem l'identificador $i + 1$.
- Una vegada arribem a l'identificador `UINT_MAX` haurem esgotat tot el rang dels enters sense signe. Llavors, començarem de nou amb l'identificador 0 i anirem atorgant identificadors seqüencialment però *comprovant que l'identificador atorgat no està en ús*.

ES DEMANA:

- Que dissenyeu l'estructura de dades del timer d'acord amb el que s'ha dit abans.
- Que implementeu la funció **void** `interrupció(void)`.
- Que implementeu les dues operacions del mòdul.

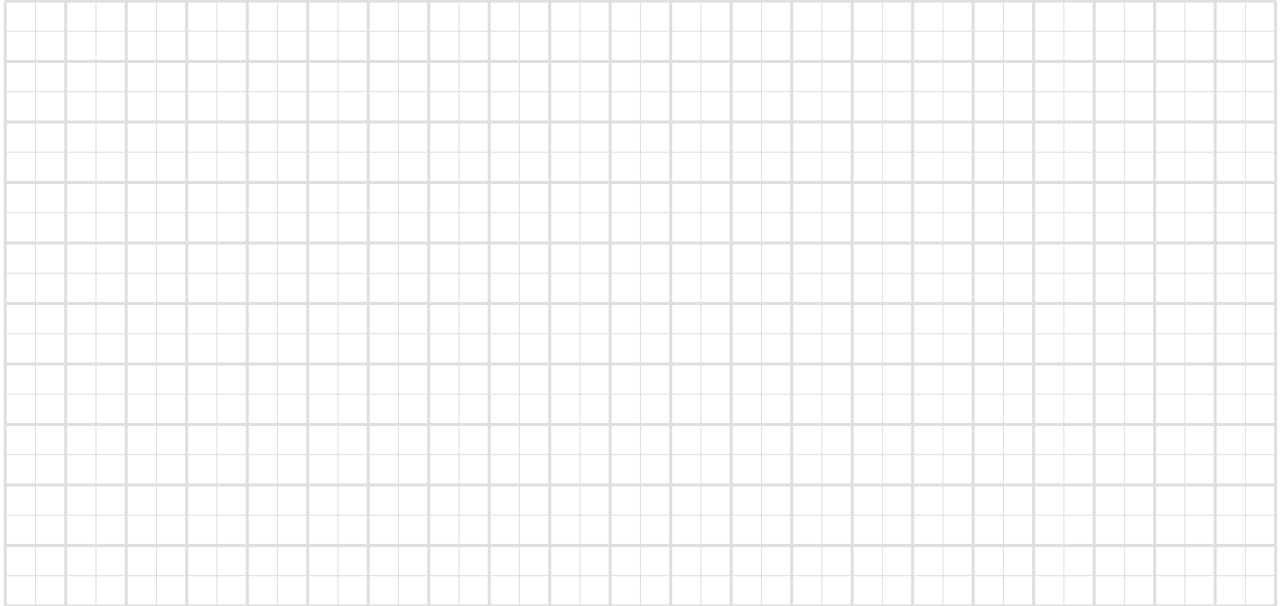
Només cal que escriviu la part de la implementació del mòdul i no pas el header.

Exercici 7 [2 punts]. En el context del `timer` assumiu que l'instant en que es produeix l'interrupció del timer per servir el tick i , és t_i . Assumiu també que l'acció temporitzada A s'ha d'executar en aquest tick. Per la naturalesa del mòdul `timer`, l'instant en que s'executarà l'acció A no serà t_i exactament sinó $t_i + \beta$, sent $\beta > 0$ un terme d'error que canvia segons les circumstàncies. L'objectiu d'aquest exercici és raonar sobre β .

- a) β no és un valor constant: generalment canvia per a cada acció i per cada instant de temps. Quins factors influeixen en el valor de β ?

- b) Quines característiques de β fan que el comportament del mòdul `timer` s'acosti a un timer ideal? Com influeixen els factors anteriors en aquestes característiques?

